

Kjeld Olesen: Offentligheden har jo efterhånden gennem mange år beskæftiget sig med mødrehjælpen. Det er, ligesom kritikken er blevet skærpet i den senere tid. Nu har jeg stillet et spørgsmål om mødrehjælpens virksomhed, og jeg vil gerne sige, at jeg ikke har stillet spørgsmålet kun for at være negativ. Jeg tror, at der i mødrehjælpen findes mange ganske udmærkede medarbejdere, men jeg synes, vi må konstatere, at det ligesom kniber lidt med tilliden, og jeg tror, at det er meget vigtigt, at tilliden er i orden, hvis mødrehjælpen skal virke efter sin hensigt.

Der har tidligere her i folketinget været rejst spørgsmål om mødrehjælpen. Jeg kan erindre om et spørgsmål i 1967 om den udspørgen, som kvinder er udsat for. Så vidt jeg ved, blev der nedsat et internt udvalg, og så vidt jeg ved, er der vist ikke kommet så forfærdelig meget ud af det. Derfor mener jeg, at der nu må ske noget. Det må være både i mødrehjælpens og socialministerens og også i folketingets interesse, at der sker noget, og jeg har derfor spurgt, om der ikke kunne nedsættes et uvildigt udvalg, der både kunne tage klagerne op og — finder jeg — selv søge at grave ting frem, som bør rettes.

Det er muligt, det vil vise sig — det tror jeg — at nogle af klagerne har været overdrevne, og så vil det være godt at få det frem. Det vil måske også vise sig, at loven er for stramt udformet, og så må den laves om. Det vil måske vise sig, at forskrifter for beboere her og dér er ligesom lidt ude af trit med udviklingen, og så må de ændres, og det vil måske vise sig, at der er visse medarbejdere, der har med klienter at gøre, som måske ikke har det — hvad skal vi sige — positive, menneskelige syn, som er nødvendigt i et sådant arbejde.

Jeg venter spændt på ministerens svar.

Socialministeren (Nathalie Lind): Den kritik, som fra tid til anden har været fremme i pressen, og som jo er anledningen til hr. Kjeld Olesens spørgsmål i dag, samler sig i første række om administrationen af adoptionsformidlingen og af lovgivningen vedrørende afbrydelse af svangerskab samt, som det blev nævnt i begrundelsen, om ordensforskrifterne ved det kollektivhus, som er knyttet til institutionen i København.

Jeg skal i al almindelighed blot sige dette, at disse sager, adoptionssager og sager om tiladelse til afbrydelse af svangerskab, ofte er umådelig følelseladede og derfor stiller meget store menneskelige krav til det personale, som skal beskæftige sig med dem. Endvidere er det vanskeligt, når der skal formidles adoptioner i en situation, hvor ansøgerantallet er mindst 8 gange så stort som antallet af børn, og med hensyn til afbrydelse af svangerskab skal disse sager forberedes på et loygrundlag, som stiller krav om en nøje belysning af den enkeltes forhold, og dette arbejde udføres for tiden af mødrehjælpen under et stærkt pres af hele den debat, som foregår om spørgsmålet om adgangen til afbrydelse af svangerskabet.

Når jeg har sagt dette, vil jeg gerne føje til, at der ligger ikke heri nogen stillingtagen til kritikken. Naturligvis skal enhver berettiget klage have adgang til at blive bedømt, men jeg vil også føje til over for den i øjeblikket ret voldsomme kritik, at jeg har haft det indtryk, at det arbejde, der udføres af institutionernes personale, er et godt arbejde, som tit udføres under både tids- og sagsmæssigt pres. Det glæder mig, at hr. Kjeld Olesens spørgsmål heller ikke udelukkende grundedes i kritik.

Jeg kan oplyse, at jeg har haft et møde med mødrehjælpsinstitutionen i København. Dens bestyrelse er selv interesseret i en undersøgelse, og derfor kan jeg vedrørende dette spørgsmål sige, at mit svar må munde ud i, at jeg principielt gerne ser en undersøgelse, og jeg vil derfor opfordre dem, som er utilfredse med den behandling, de har fået ved mødrehjælpsinstitutionen, til at fremsætte deres klage over for socialministeriet. Også klager fra anden side vil indgå i vurderingen. Når jeg kender klagernes nærmere indhold, vil jeg kunne tage stilling til omfanget og arten af den undersøgelse, der skal foretages, og jeg vil i løbet af denne måned, når sagen er tilstrækkeligt belyst gennem de henvendelser, jeg forventer at modtage, træffe bestemmelse om, hvorledes undersøgelsen skal tilrettelægges.

Jeg må blot føje til med hensyn til udspørgen af patienterne, at mødrehjælpen arbejder efter retningslinjer, som er givet af socialministeriet efter forslag fra mødrehjælpsinstitutionerne, og at disse retningslinjer er under revision. Man har for nogen